



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunaeus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Index Capitvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

INDEX CAPITVM
LIBRI PRIMI.

CAPVT I.

DE Reipublica Hebraea institutis. De
legislatione. Inanis Graecorum iactan-
tia. Quis primus auctor scripti Iuris
fuerit. Septem praecepta Noachi filiis
data. Quid in republica constituenda,
nominanda, atque in legibus sancien-
dis Moses spectauerit. Pag. 1.

CAP. II. Hecataei liber singularis de Iu-
daea. Prudens legislatoris consilium de
agrorum assignatione. Non debuisse eos
occupantium esse. De lege agraria, de
ejus inestimabili utilitate. Redemptio
agrorum. Beneficium Iubilai. Restitu-
tio gratuita agrorum. Iuris Talmudi-
ci quaedam sanctiones super ea re. De
Maimonide, ejusque luculentissimis com-
mentationibus. Quid jubilaorum cele-
britas seruis contulerit. Per novem dies
coronati serui. Saturnalium quaedam
imago. 6.

CAP. III. Amplius de duplici causa le-
gis agrariae dictum. Ex latifundiis quam
crebra mutationes rerum. De Romana
republica. Lex Stolonis. Quibus artibus
veteres Hebraei se sustentauerint. Quam
caute legislator providerit ne ea desere-
ren-

ren-

C A P I T V M.

ventur. *Leges divinae de rusticatione
& re pecuaria.*

11.

C A P. I V. *In quas angustias Iudaeos septimus quisque annus detruferit. Alexandri Magni beneficium huic genti concessum ob quandam vaticinationem. Iudaorum rara olim commercia cum exteris gentibus. Quanta in ignoratione rerum Iudaicarum versati sint Graeci. Aristotelis commentum de Callanis Indiae sapientibus. Quibus rebus vita moresque civium immutentur. Qui cives optimi. Nullis artificiiis Iudaeos celebres fuisse; idque in laude positum.*

De opificibus.

17.

C A P. V. *Aegyptiorum odium in Hebraeos, & vera causa ejus. Aegyptii ignavis artibus curisque dediti. Qua solertia Sesostris eviraverit civium animos. Lex Aegyptiorum de opificum artibus ad haeredes cujusque transmittendis. De Niliaca plebe, qua in servitute. De sacerdotibus. De pastoribus, qui tertia Aegyptiorum pars, & quam formidati ceteris Aegyptiis semper fuerint. Superstitionem Aegyptiorum nihil fecisse ad pastoritii generis odium: & male id existimari. Plebem Aegyptiam non ita agricolas execratam fuisse, ut pastores. Et causa ejus rei.*

22.

C A P. V I. *Quando Iubilaei desierint cele-*

cele-

I N D E X

celebrari. Cur illorum habitam esse rationem in annis sabbaticis numerandis dixerit Maimonides. Rejēcta Maimonida opinio. 26.

CAP. VII. Trina consecratio Palestina & urbium ejus. De jure urbium. Lex de prædiis urbanis. De urbe Ierosolyma, deque ejus privilegiis. Agrippa impium facinus, & super eo Iudaorū legatio ad Neronem. Quibus ceremoniis proferrī urbis Ierosolymæ pomœria oportuerit. Ius muniendi à quibus datum. Quando rempūb. suam penitus Iudæi amiserint. De oppidis, quæ asyli jus habebant. 34.

CAP. VIII. Quid Palestina præ aliis regionibus habuerit. Non potuisse rempublicam Hebraam in alias sedes transferri. Explicatum Maimonida dictum de Babyloniensibus Iudæis. Ampla res eorum, & regnum ab illis Hyrcano oblatum. De sceptro Iudæ quid existimandum sit, contra Maimonidem asseritur. Respublica Iudæa ad Palestinam alligata. Iudaorum scitum de templis, quæ extra Ierosolymam à popularibus condita. 44.

CAP. IX. Criminalia judicia intra Palestinam stetisse, & Babyloniensibus Iudæis aliisque negata fuisse. Ad totius commentationis hujus lucem ostensum quam

C A P I T V M.

quam diu respublica fuerit omnium
Hebraorum, & quando Iudaorum esse
coeperit. Hinc sciri posse quidnam sit
sceptrum Iudae. Eusebii, & eorum, qui
secuti eum sunt, erudita & plausibilis
sententia confutatur. Quid sit maje-
stas imperii, & quorum sit. 49.

C A P. X. Nunquam duodecim tribus He-
braeas de nomine Iudaorum appellatas
esse. Decem illas tribus, quae ante Nabu-
chodonozoris tempora auctae à Salma-
nassare sunt, nunquam in Palaestina
rediisse, duas duntaxat tribus, non plu-
res, paruisse Romanis, usque ad Flavii
Iosephi tempora. Passim Eusebii &
aliorum error notatus. 57.

C A P. XI. Hariolatio quorundam, qui
sceptrum Iudaicum esse Davidi datum
ajunt, admodum serò contigisse, quod
dictum multò antè de Iudae sceptro
erat. Quando ablatum Iudaeis scep-
trum sit. 65.

C A P. XII. De dictatoribus, iudicibus-
que. de senatu Sanhedrin. de initiatio-
ne senatorum. ἡ Ἐποθεσία. item so-
lenne carmen. qui allesti in id conci-
lium, qualis jurisdictio eorum. de po-
puli comitiis. de poculo Sutha. Iudao-
rum delirium de magia usu. de Elea-
zari incantamentis. 67.

C A P. XIII. De duobus aliis conciliis, quae
Iero-

I N D E X

Ierosolyma fuere prater senatum Sanhedrin. De senatu XXIII virorum, qui in singulis oppidis. De triumvirorum collegio. Civitatum quis modus esse debeat. De quinqueviris cædis expianda causa creatis. De septemviris & triumviris, qui annis & mensibus intercalandis præerant. Tempora à Rabbi Hillele Babylonio ordinata. Vis concilii Sanhedrin à Gabinio callidè imminuta. 77.

C A P. X I V. De regis creatione, & an placuerit ea numini. Cur initio rex malus à numine adscitus. Quas res in illo legendo spectaverit vates. Liber de regni jure in sanctuario positus. Quarum rerum potestas data regibus Hebræis sit. Quis honos illi à Pontif. maximo, à sacerdotibus atq; à viribus delatus. Locus Samuelis contra quosdã interpretes stabilitus. Sedendi jus in atrio sacerdotum soli regi datum, non ipsis sacerdotibus, nec aliis. Cujusmodi regibus paruerint primi homines, ex Aristot. Quidnam Hebræis regibus sanctitatem adjecerit. Non eam hinc esse, quia vates fuere. Solos reges & pontifices maximos unctione fuisse initiatos. Unguentum sacrum à Iosia defossam, nec post repertum aut usurpatum fuisse sub templo secundo. Reges Samaria an uncti fuerint. 82.

C A P.

C A P I T V M.

CAP. XV. Quibus artibus Hieroboamus ad regnum obrepserit. Rerum publicarum inclinatio, conversioque. Scipionis prudentia verecundiaque in lustro condendo. Carmē lustrale pro republica. Ingenium plebis quale. Cur urbem Siche- mum tenuerit Hieroboamus. Religionis sacrorumque mutatio quoddam flagitiosa dominationis arcanum. Ex decem tribuum secessione quot mala extiterint. De Sesostris falsa Herodoti narratio. Regni Samaritici everfio. Transportatio gentium cur à victoribus facta. Iudaorum exilium. Ex Ierosolymæ spoliis templum Beli, & Babylonis munitio, tum pensilia nemora, murique coctiles. Græcorum futilitas, ex Beroso. Reditus Iudaorum in Palaestinam. Imperium ad Levitas devolutum. Contentiones eorum de imperio. 92.

CAP. XVI. Reipublicæ regimen apud pontifices. Eorum flagitia, & improbae machinationes. De Eliasibi filius. Templum Garizitanum qua impietate exstructum sit. Onia detestabile scelus. Matthias Hasmonæus, laudatissimus dux. Principatus Iudæ Maccabæi. De Alcimo nequissimo bipedum. Iudæa iterum sub regibus. De Herode. de Idumæis, & numine eorum Cosa. Samea vera divinatio. Qua iniquitate Hero-

San-
qui
rum
de-
nda
&
in-
Rab-
con-
im-
77.
pla-
alus
o le-
egni
re-
fit.
sa-
ocus
sta-
tum
bus,
erint
nam
erit.
So-
hione
m à
aut
ndo.
82.
A P.

I N D E X

- des imperium exercuerit. Ut Iudaorum leges temeraverit.* 100.
- C A P. XVII.** *De Messia, Iudaorum atq; gentium omnium rege. Mystica vocis scriptio in verbis Esaiæ. Bileami vaticinium ex Iudaorum interpretatione. Quid singulare in hoc regno. Rabbi Abrami animadversiones in Maimonidem. Ezechielis obscurissima oracula de templo, deque sacris in regno Messia. Nimis imprudenter in istac inquiri.* 106.
- C A P. XVIII.** *Status Iudaorum post Messia adventum. De restitutione Iudaorum, qua adhuc expectatur. Qua sit dignitas etiam hodie illius gentis. Quantum Iudæis nostra debeat religio. An sacri libri ab illis interpolati aut corrupti? de Masoritarum diligentia & fide.* 111.

LIBRI SECVNDI.

- C A P. I.** *Familia Pontificalis. De Alcimo malè existimatum. Pontificis constitutio penes quos. Chalcidensium regi quid beneficii à Claudio datum. Pontificis munia. Quando nobile officium suum Pontifex obierit. Quem habitum tunc gesserit. Flavii Iosephi error, ex prope-
rantia*

C A P I T V M.

rantia natus, qui omnes hactenus dece-
pit. Ejus confutatio. Maimonida recta
sententia. 122.

C A P. II. Pontificis sacra vestis modo à
Romanis, modo à Iudæis asservata. De
Pontificis galero. De sacerdotum pileis.
Lapides *Vrim* & *Tummim*, in quibus
vis oraculi fuit. Quando ii amissi sint.
Cur alii facti, & adhibiti postea sint,
cum eorum nulla vis amplius esset.
Quis fuerit modus consulendi oraculū
Vrim & *Tummim*. Quibus de rebus re-
sponderit Pontifex. 130.

C A P. III. Vestimenti laceratio quatenus
Pontifici permessa. Item quatenus sa-
cerdotibus. De *Caipha*. Lex conjugii
alia pontifici, alia sacerdotibus posita.
Matrimonium virginis, viduæ, vitia-
te, & per divortium dimissæ. Polyga-
mia. Habitatio Pontificis. De *Augusto*
Cesare. 133.

C A P. IV. Contra *Divum Augustinum*,
atque contra *Carolū Sigonium* dis-
ceptatur de Pontificis ingressu in *San-
cta Sanctorum*. Locus in epistola ad *He-
braeos* malè à *Sigonio* intellectus. Al-
tare suffituum non fuisse in *Sancto*
Sanctorum, contra quàm *Divus Au-
gustinus* sensit. 135.

C A P. V. *Philonis Iudæi* quadam loca
excussa, & explicata. Lapsus *Philo-
nis*.

I N D E X

nis. item ejus, qui librum I. Macca-
baorum scripsit. Post reditum Iudao-
rum ex Babylone, legem non planè ser-
vatam fuisse in templi adificatione.
Argumenta quadam dissentientium
rejecta. Quid Mosi præ Pontificibus
concessum fuerit. 140.

C A P. VI. Vicarius Pontificis sub deci-
mum diem mensis Tisri constitutus.
Quot gradus dignitatum inter pontifi-
catum & sacerdotium interpositi fue-
rint. Iusjurandum solenne quotannis
Pontifici delatum sub templo secundo.
& causa ejus. Heresis orta de suffitu in
adytis adolendo. Hircus in desertum
missus. Mons Hazazel. Iudaeorum sci-
ta quadam super ea re. 148.

C A P. VII. Initiatio Pontificis duplex,
& qualis. Quando altera cessaverit.
Quando Pontifex ab juvenci mactatio-
ne, quam lex præscripsit, immunis fue-
rit. 153.

C A P. VIII. Sacerdotum stationes, &
ἐφημερίαι. Qui judicaverint de vi-
tiis sacerdotum. Damnati sacerdotes
qua conditione fuerint. Lignile. Anti-
goni in Hyrcanum facinus. 155.

C A P. IX. Sacerdotes Levitæsq; fuisse par-
tem quandã magni concilii Sanhedrin.
Negotia regia atque civilia publice
Levitæ commissa. Virtutum insignis
imago

C A P I T V M.

*imago in illis. Accesfisse eos ad melio-
rem partem, atque ad equiorem cau-
sam, cum sciffa olim divisag, Hebræo-
rum respública fuit. Quantopere de-
generaverint mox à recta indole, atque
à veteri integritate. Summum reipu-
blica regimen occupatum ab illis, at-
que immodeste usurpatum. 159.*

C A P. X. *Qui fuerint Anſcha Hammaa-
mad. Quali legatione functi ſint. Sa-
crificia pro populo peracta. Legatos hos
etiam extra Ieroſolymam munus ſuum
in ſynagogis obiiſſe. De jejuniis eorum.
Cur pridie & poſtridie Sabbati non je-
junaverint. 163.*

C A P. XI. *De Levitis illis, quorum mini-
ſterio ſacerdotes utebantur. claſſes eo-
rum, & diverſa munia. Nethinai. Lex
annaria de Levitis lata quando ceſſa-
verit. Levitas non itidem, ut ſacerdo-
tes, reprobatos fuiſſe. Quantum nefas
fuerit, confundi eorum miniſteria. 165.*

C A P. XII. *Templum Ieroſolymitanum,
Cur intus illic tanta vis auri. De tem-
plis veterum, in qua aurum non infe-
rebatur. non eſſe id Iudæorum inſtitutis
contrarium. Confutatus quorundam er-
ror. Talmudicorum ſcitum de iis, qui
ſacram adem adeunt. Quid ſint *toè*
or *Un* in Meſſia edicto. Salomonis in-
duſtria in templi extruſtione. Quam
celeri-*

I N D E X

celeriter consummata ea operis moles.
 Diana Ephesia aedes quibus impensis &
 quam lente aedificata. cur in palustri
 solo ea posita. Iudaeorum commentum
 de monte Moria. 169.

CAP. XIII. Admiranda quadam de
 templo, deq; sacrificiorum & sacerdotum
 multitudine. De festo Paschatis singu-
 lare quid, & penè supra fidem. Ligno-
 rum tres strues in altari. De aeternis
 ignibus. Corban Habitsin, oblatio ligno-
 rum, & dies festi ad hanc rem. Tal-
 mudicorum & Flavii Iosephi discre-
 pantia. Superstitio eorum, qui in-
 traverint templum, quique exiverint
 ex illo. 173.

CAP. XIV. Addita religionibus maje-
 stas. Talmudicorum sententia de muro,
 qui adyta separabat. & cur is in tem-
 plo secundo non restitutus. De custodiis
 templi. An rectè eas Maimonides esse
 ex lege tradiderit? Morbi crebri sacer-
 dotum unde fuerint? 177.

CAP. XV. De Ierosolyma & templi ex-
 cidio. Quid Romanos ad rem atrocis-
 simi exempli sollicitaverit. Casus qui-
 dam admirabiles à Iudaeis notati de ex-
 cidio templi prioris & posterioris. Titi
 miseratio & lacryma. De tertio tem-
 plo, quod adhuc exspectant Iudaei. A-
 lia Capitolina in ruinis Ierosolyma con-
 dita,

C A P I T V M.

*dita, & additum à Cesare Hadriano
ludibrium. 180.*

C A P. XVI. *De templo Samaritanorum,
quod in monte Garizin. Qui fuerint
Chutai. Vnde advecti in Samaria sedes
sint. Quanto deteriore conditione fue-
rint quam Iudai. De religione eorum
quedam. Fuisse eos primum idololatrias:
mox, abdicato idolorum cultu, lapsos in
hæresin esse. 185.*

XVII. *De Hæresibus sectisque Iudæorum.
Quando ea orta sint; & vera causa
earum. Cur ante exilium Babylonienſe
in idololatriam, post illud exilium vero
in hæreses inciderint Iudai. Quare diffi-
cile sit ab idololatria ad hæresin descen-
dere. De Bano, deque Gaulonitus, &
Zelotis, item de impostoribus quibus-
dam, qui in Iudæa religionum pretextu
grassati ad res novas sunt. 189.*

C A P. XVIII. *Virtus bellica Iudæorum.
Quanti ea fuerit apud externos reges.
Verba Chærii à Flavio Iosepho male
accepta. Qui sint Solymorum montium
habitatores in Chærii carmine. Ton-
sura modus Iudæis vetitus. Quid hoc
sit, quod de Phœnicum sermone Chæ-
rilus ait. 196.*

C A P. XIX. *De bello, quod lege indictum
fuit, deque eo, quod sponte susceptum
ab Hebræis est. Quales pacis leges oblatæ
hostibus*

I N D E X

- hostibus sint. Quid illud sit, quod Talmudici de septem preceptis tradunt, quæ servanda omnibus gentibus fuere. Quàm citò post orbem conditum, & quàm latè animos mortalium pervaserit idololatria. Hebræorum notabilis sententia de Abramo: & quando is relictum numinis cultum susceperit. 200.
- C A P. XX. Feciales pacis offerendæ causa missos esse etiam ad septem Cananæ populos, contra quam vulgo existimatum est. Cur Gibeonitis dolo atque astu opus fuerit ad petendam pacem. Cur septem Cananæ populi ad internecionem occisi. Cur Ammonitis & Moabitibus oblata pax non sit. De sacerdote, qui prelii causa ungebatur. 206.
- C A P. XXI. Qui fuerint immunes militiâ. Saulis severitas in cogendo milite. Pœna in eos sancitæ, qui sacramentum detrectarent. Vnde Flavius scripserit, deos peregrinos in bello non violandos Iudæis. Laudabilis Iudæorum religio, cum Beli ædes resecta ab Alexandro est. 210.
- C A P. XXII. Sabbatorum observatio Iudæis sæpe noxia in bello. Ea superstitio animis hominum exempta per Matthiam Hassamonæum. Stratonicæ febriculosa pietas. Auspicioꝝ atque omnium vis à Mosollamo, acerrimo milite

C A P I T V M.

milite Iudæo, elusa. Ostenta & omnia esse in potestate mortalium. Lex divina de sexuum distincto habitu non intellecta à Flavio. Adulterarum toga apud Romanos. Charonda miles stultus. Medorum Persarumque molities.

213.

C A P. XXIII. De Iudæis, qui extra Palestinam in aliis regnis habitavere.

Gentium plurium migrationes, & voluntaria exilia. De Iudæis Asiaticis, deque Babylonensibus, tum de Aegyptiis & Alexandrinis. Pecunia ab illis Ierosolymam missa. Quanta opes in sepulcro Davidis. Darius à Semiramide elusus. Iudæorum Hellenistarum, & Palestinorum infensa emulatio. Quo jure, quaque conditione apud Romanos Iudæi fuerint post eversam sacram urbem. De polygamia.

218.

C A P. XXIV. De lege, quam Iudæis Moses scripsit. Opinio veterum quorundam de sabbato confutata. De amne Sabbatico qua Plinius, Rabbi Maimon, & Flavius Iosephus retulere, excussa. Cur magis suis, quam cæteris animantibus abstineant Iudæi? Plutarchi rationes rejectæ. De Aegyptiorum morbus. Iudæos non fuisse Bacchi cultores, contra quam Plutarchus & alii

INDEX

& alii Romani scriptores senserunt.
229.

LIBRI TERTII.

- C A P. I.** *Initia Ecclesie, & incrementa, Satana stratagemata. Locus in 1. cap. Genes. explicatus. De serpente. Quid sit caput libri. Error Hieronymi. Liber Enochii commentitius.* 255.
- C A P. II.** *Ecclesia identidem admiranda numinis iudicio intra unam familiam coarctata. Id exemplis ostensum.* 268.
- C A P. III.** *Sententia nostra de Melchisedeco contra communem receptamque opinionem confirmata. vis presidiumque ingens additur epistola ad Hebraeos.* 274.
- C A P. IV.** *Ecclesia fata ab Abrami temporibus usq; ad regni Israëlitici scissionem, quæ post Salomonis mortem contigit. Divinandi vis in morituris. Israelitarum idololatria in Ægypto. Superstitionibus Ægyptiorum sæpe postea obnoxii Israelita in Palestina. Apis. Serapis. Vitulorum, & serpentis veneratio. An Iudæi asinum coluerint? Cur Ægyptii asinum execrati sint? Cophinus fœnumque Iudæorum, qui Romæ erant. Res legesque Iudæicæ intactæ Græcis Romanisque scriptoribus, & quare. De Theo-*

C A P I T V M.

Theopompo & Theodecte. Iudaorum
adversus exteros odium. Mendacia de
Iudæis. 295.

C A P. V. De circumcissione. Quæ gentes o-
lim fuerint circumcissæ. De Ægyptiis,
Æthiopicis, & Colchis. Verba Ieremia
de Ægyptiis à quorundam interpre-
tatione vendicata. Pauli locus de iis,
qui præputia reducunt, perperam ab
Hieronymo intellectus. Immodicus æ-
stus Hieronymi in libris adversus Iovi-
nianum. Hallucinatio ejusdem in ver-
bis Iosua de repetita circumcissione. Cur
circumcissio octavo die celebrata. 310.

C A P. VI. De religione Iudaorum. Cur
Iudæi nubium & incerti numinis cul-
tores habiti olim sint. Quid illud in
Petronii Catalectis sit, cœli auriculas
advocare. Non esse id Cœlicolis dictum.
Atheniensium calumnia in Socratem.
Ara ignoti Dei apud Athenienses. Iu-
daorum inexpugnabilis constantia in
unius numinis cultu post templum se-
cundum. 324.

C A P VII. De vatibus, deque divino af-
flatu. De Elia. An vates furore corre-
pti, & mentis impotes fuerint, cum fu-
tura canerent? Montani dogma, & mu-
liercula fanatica, quas instruxit ille. De
Delphicis vatibus, deque impostura, &
artibus, quæ illis in usu. Ficta cum nu-
mine

INDEX CAPITVM.

mine colloquia. Hæreticorum veteres doli: & de Valente Arrianorum dux. De Esaia, deque Ieremia. Iudæorum vesana opinio, Daniele m uatibus non esse annumerandum. Inutilis aliorum contentio super ea re. Cratetis affectata pauperies. Eliæ & Ioannis Baptista comparatio. 333.

CAP. VIII. De Cabala, sive, de lege, qua scriptis mandata non est. Quo pacto ressecandi sint nodi, qui in locis parallelis latent. Quam sobriè utendum sic anagogis & mystica interpretatione. De Iudæis Karraitis, quorum factio præ cæteris cordata est, & fugitans incertiarum. De opibus eorum. 343.

CAP. IX. Quid de Messia perceptum cognitumue habuerint Hebræi in veteri Ecclesia. Tota res illa diligentius excussa. Quam pravo more omnia ad artem & ad formulas adstringantur. 353.

PETRI

sp
&
in
H
xi